

двѣ краткы положенія, кон-то подкрѣпывать и доказывать праткы-ты на пръвый изводъ, напр. „всичкы хора сж не всевѣдуци, *зачшо-шо сж ограничени*; азъ съмъ чловѣкъ: слѣд. азъ съмъ не всевѣдущъ“.

Соришъ, (отъ сорѡс — купъ) е съединеніе на много изводы, кон-то само голѣмы-ты си праткы удрѣжати оправено така, что-то да ся извади отъ тѣхъ едно слѣдствие. Мѣжду тыя праткы трѣбува да има еднж подчиненость, нѣ тя не бръка да начинаме отъ подчинены-ты и да ся въскачяме камъ подчиняющы-ты, сжщо така, как-то можемъ да начинаме и отъ подчиняющы-ты и да слизаемъ камъ подчинены-ты. Оттука излизать два вида сорити:

а) *послѣднѣмъ сорити*, въ кон-то испрѣво ся поставяють най-общы-ты сжждения, а по тѣхъ врѣвять чястны-ты и най-чястны-ты, и б) *възвращени*, кон-то начинать отъ най-чястно-то и възкачять ся камъ най-общо-то.

Послѣднѣмъ-ши сорити ся уряджати така, что-то сказуемо-то на пръвж-тж праткж става подлѣжяще въ вторж-тж а сказуемо-то на вторж-тж — подлѣжящее на третж-тж и пр. а въ заключеніе-то послѣдне-то сказуемо ся съединява съ прѣво-то подлѣжящее. Примѣръ:

звѣзды-ты сж тѣла;

всичкы тѣла сж сложны;

всичко сложно ся измѣнява;

всичко, что ся измѣнява, е станжло въ врѣмя

слѣд. звѣзды-ты сж станжлы въ врѣмя.

Възвращени-ши сорити ся съставлявать по обратень начинъ, т. е. въ тѣхъ подлѣжящее-то на пръвж-тж праткж става сказуемо за вторж-тж, подлѣжящее-то на вторж-тж — сказуемо на третж-тж, а въ заключеніе-то послѣдне-то подлѣжящее ся съединява съ прѣво-то сказуемо. Примѣръ: